

PREČO NIE JE POSLUŠNOSŤ VERIACICH VECOU VOĽBY (1938)

Lukáš 6:46-49 Čo ma oslovujete: "Pane, Pane," keď nerobíte, čo hovorím? ⁴⁷ Ukážem vám, komu sa podobá každý, kto prichádza ku mne, počúva moje slová a uskutočňuje ich. ⁴⁸ Podobá sa človekovi, ktorý staval dom. Hlboko kopal a základy položil na skalú. Keď potom prišla povodeň, na dom narazila voda, no nemohla ním pohnúť, lebo bol dobre postavený. ⁴⁹ Ale kto ich počúva, a neuskutočňuje, podobá sa človekovi, ktorý si postavil dom na zemi bez základu. Keď naň narazila voda, hneď sa zrútil a z domu zostalo veľké rumovisko."

Rozšírené bludné učenie v dnešných evanjelikálnych cirkvách je falošné učenie o tom, že môžeme prijať Pána Ježiša Krista ako svojho Spasiteľa, ale to, či sa mu podriadiť ako Pánovi, záleží len na vlastnom uvážení. Tí, ktorí takéto učenie zastávajú a šíria, sa mylne domnievajú, že chránia doktrínu spasenia milosťou skrze vieru, ktorá stojí mimo dosahu ľudských skutkov. Nepopierajú dôležitosť podriaďiť sa Kristu ako svojmu Pánovi, ale súčasne trvajú na tom, že poslušnosť nemá nič spoločného so spásnou vierou. Učia, že je možné aby človek veril v Krista ako Spasiteľa, aj keď sa mu nikdy nevydal ako svojmu Pánovi. Takéto učenie vychádza z chybného pochopenia podstaty samotného spasenia. Učenie v tomto duchu nepravdivo uisťuje mnohých o tom, že sú kresťania. Písmo nám ale jasne hovorí, že bez svätosti nikto neuvidí Pána: **Židom 12:14** *Usilujte sa o pokoj so všetkými a o svätosť, bez ktorej nik neuvidí Pána.*

Pravdivú spásnu vieru totiž vždy sprevádza vnútorná premena, ktorá vedie k progresívnemu posväcovaniu. Ten, kto je uisťovaný, že je spasený, ale neprejavuje žiadny hlad po poznaní Božieho slova, neprehíbuje sa v ňom nenávisť voči hriechu a nerastie vo svätosti, by mal skúmať sám seba a komu vlastne patrí:

2 list Korintským 13:5 *Seba samých skúmajte, či máte vieru; sami sa skúmajte. Alebo nepoznáte seba samých, že je vo vás Ježiš Kristus? Ibaže ste nehodni.*

Pán Ježiš na konci svojho kázania, keď predniesol mnoho znepokojivých myšlienok sám vysvetľuje prečo je poslušnosť tak dôležitá. Poslucháčov konfrontuje slovami: „Prečo mi hovoríte –Pane, Pane- keď nerobíme, čo vám hovorím?“ a reč uzatvára podobenstvom o dvoch staviteľoch. Jeden z nich vykopal základy hlboko v skale, druhý postavil dom rovno na zemi bez základov. Keď sa naňho privalila rieka, hneď spadol a skaza tohto domu bola hrozná. Ten, kto postavil dom bez základov je

ako človek, ktorý síce evanjelium počul, ale neriadil sa ním – neposlúchal a nerobil, čo mal, čo sa stalo príčinou tragickej straty a osobného zlyhania. Sám Pán Ježiš nám ukazuje, že : **Poslušnosť nie je voľba, ale samotná podstata kresťanského života.**

Niekoľko môže vzniesť námietku: „Zadrž, myslel som, že základom kresťanského života je viera.“ Veď sme spasení milosťou skrze vieru , nie skutkami ako je napísané v liste Efezským 2:8: *Lebo spasení ste milosťou skrze vieru; a to nie je z vás, je to Boží dar:*

Aj ďalší verš tomu nasvedčuje, že ten , kto verí v Ježiša Krista je zachránený pre večnosť: **Ján 3:16** *Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezhynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život.*

Ako teda môže niekto tvrdiť, že poslušnosť je neoddeliteľnou súčasťou spasenia? Pozrime sa , čo je podstatou spásnej viery a čím sa vyznačuje. Spásna viera sa nevyhnutne vyznačuje zmenou života, ktorá vedie ku svätosti a dobrým skutkom. Tí, ktorí citujú list Efezským 2:8-9, teda že sme spasení vierou nie skutkami, zabúdajú na nasledujúci verš, ktorý hovorí: *Veď sme jeho dielo, stvorení v Kristovi Ježišovi pre dobré skutky, ktoré pripravil Boh, aby sme ich konali. Efezským 2:10*

Tí, ktorí citujú verš z Jána 3:16 by si mali prečítať i tento verš: *Kto verí v Syna, má večný život, ale kto Synovi neverí, neuvidí život a spoèinie na òom Boží hnev. (Ján 3:36)*

Veriť znamená omnoho viac než iba slová vyznania alebo pravidelná návšteva zhromaždenia kresťanov. Mnohé verše Novej zmluvy spájajú vieru s poslušnosťou a nevieru s neposlušnosťou . Žiadna stredná cesta neexistuje. Každý, kto bol premenený skrze vieru v Krista, dostal novú prirodzenosť, nové srdce, čo sa prejavuje poslušnosťou a konaním dobrých skutkov pre Božiu slávu. To neznamená, že Boh od nás vyžaduje bezhriešnu dokonalosť. Keby tomu tak bolo, nikto z nás by neuviedel nebo. Nikto Boha nemiluje tak bezvýhradne, aby si spasenie zaslúžil. Ježišovo učenie o poslušnosti Jakub zhrnul nasledovne: *Tak aj viera: ak nemá skutky, je sama v sebe mŕtva. Jakub 2:17 Spásna viera teda nie je iba intelektuálny súhlas, ale spásna viera sa vyznačuje úplným vydaním všetkých oblastí života do vlády Pána a Spasiteľa, z čoho vyplýva nasledovné:*

1. Bezvýhradná poslušnosť je testom pravej viery (6:46). Tí, ktorí si zachovávajú svoju svojbytnosť a v otázkach poslušnosti uplatňujú svoju slobodnú vôľu, nie Božiu vôľu, žijú vo veľkom nebezpečenstve, že nie sú jeho deťmi: **Matúš 7:21-23** *Nie každý, kto mi hovorí: "Pane, Pane," vojde do nebeského kráľovstva, ale iba ten, kto plní vôľu môjho Otca, ktorý je na nebesiach.* ²² *Mnohí mi v onen deň povedia: "Pane, Pane, či sme neprorokovali v tvojom mene? Nevyháňali sme v tvojom mene zlých duchov a neurobili sme v tvojom mene veľa zázrakov?"* ²³ *Vtedy im vyhlásim: Nikdy som vás nepoznal; odíďte odo mňa vy, čo páchate nepravosť!*

Vidíme, že na prvý pohľad sa môže k viere hlásiť kde kto, môže pôsobiť na svoje okolie i dojmom spravodlivého človeka, ale Boh skúma predovšetkým srdce. Len on pozná naše skutočné motívy ľudského správania. Väčšinou sebecké motívy, nečisté myšlienky a žiadostivú chtivosť dokážeme dobre skrývať. Boh vyžaduje, aby sme nepodliehali dobe, ale rozlišovali zvodné svetské myšlienky a postoje, ktoré s Božou vôľou nemajú nič spoločného. Pokiaľ veriaci berú Ježišove varovania na ľahkú váhu, môže sa stať, že budú počuť podobné slová ako: „Nikdy som vás nepoznal. Odíďte odo mňa.“ Ježiš sa neobracia k neveriacim, ale k tým, ktorí sa za veriacich považujú. Pán Ježiš vyzýva každého z nás – skúmajme svoje srdce!

2. Poslušnosť nie je otázkou voľby, ale základnou podmienkou spásnej viery, ktorá vytrvá až do konca (6:47-48) Ježiš používa podobenstvo o dvoch staviteľoch. Každá stavba vyžaduje starostlivú prípravu, veľké finančné výdavky a mnoho času. V otázkach spasenia nezáleží na tom, koľko rozumu, peňazí a úsilia sme vydali. Bez kvalitných základov je celkový výsledok stavby ohrozený. Dom predstavuje náš život, stavitelia sme my. Otázkou je, či staviame naše životy na skale poslušnosti alebo na piesku prázdnych slov. Na prvý pohľad môžu obidva domy vyzeráť rovnako, ten na piesku môže dokonca vyzeráť lepšie, než stavba postavená na skale. Obvykle obdivujeme stavbu samotnú, pretože základy zvyčajne nie sú viditeľné. Napriek tomu, tie sú dôležitejšie, než vzhľad stavby.

Povodeň môže prísť do života každého staviteľa nečakane. Pohroma sa môže týkať prítomnosti aj budúcnosti celej stavby. Do života vstupujú najrôznejšie skúšky, sklamanie, prekážky, choroby, strata milovaných, strata zamestnania, poškodené vzťahy v rodine aj medzi priateľmi a mnohé iné nepríjemnosti. Pohromou sa môže

stať ale aj náš vek, obmedzenosť našich tiel, strata sebestačnosti. Sužovať nás môžu aj myšlienky na blížiacu sa smrť. Najrôznejšie pokušenia tela môžu predstavovať rozbúrené vody povodne. Tento svet, ktorý leží v zlom, často podmieľa brehy vôd, v blízkosti ktorých sa pohybujeme. Niekoľko môže byť v pokušení podvádzať pri skúškach v škole, niečo si privlastniť, čo mu nepatrí. Nie je práve takéto rozmýšľanie začiatkom závidosti? Nástrahy plynúce z túžby po bohatstve, to je kapitola sama o sebe. Hovoríte si niekedy, čo by ste urobili vy, keby ste napr. vyhrali v lotérii? Alebo premýšľate o tom, čo by sa dalo s bohatstvom urobiť pre Božie kráľovstvo? Každý z nás bude skladať účty pred Božím trónom. Len ten, kto žil podľa Božieho slova, s myšlienkami uprenými k svojmu Stvoriteľovi, slúžil svojmu Pánovi Spasiteľovi – nie z povinnosti, ale z čistej lásky a túžby, aby mohol oslavovať svojho Pána celým svojím životom. Jeho stavba bude stáť pevne až do samého konca. Kto je bezpečne zakotvený v Kristu, je ochránený pred skazou. Preto toľko ľudí, ktorí sa za kresťanov v mylnej viere vydávajú, v skúškach od viery odpadávajú. Písmo je nadovšetko jasné, všetko pozemské je pominuteľné. Žime podľa toho, čo nám zjavuje Božie slovo“

Títus 1:11-15 *Veď zjavila sa Božia milosť na spásu všetkým ľuďom¹² a vychováva nás, aby sme sa zriekli bezbožnosti a svetských žiadostí a žili v tomto veku triezvo, spravodlivo a nábožne,¹³ a tak očakávali blahoslavenú nádej a príchod slávy veľkého Boha a nášho Spasiteľa Ježiša Krista,¹⁴ ktorý vydal za nás seba samého, aby nás vykúpil z každej neprávosti a očistil si vlastný ľud, horlivý v dobrých skutkoch.¹⁵ Toto hovor, tak povzbudzuj a usvedčuj so všetkou rozhodnosťou.*

3. Poslušnosť nie je voliteľná možnosť – tých, ktorí poslušní nie sú, čaká náhly a konečný súd. (49) Najväčšie prekvapenie čaká tých, ktorí vo svojom živote Boha potrebujú ako životnú poistku, ale inak žijú vierou podľa vlastných predstáv, tých čaká boží súd. Keď premýšľame o staviteľovi, ktorý stavia svoj dom bez základov, môže nás napadnúť – ako môže byť niekto tak hlúpy? Nerozum môže mať niekoľko príčin. Položiť základy na skale poriadna drina- staviteľ, ktorá zvolí cestu najmenšieho odporu, chce ušetriť čas aj peniaze, proste s nepriazňou živlov nepočíta. Mohol byť proste hlúpy, lenivý, alebo bezstarostný.

Tretí dôvod, prečo sa stavitel' nenamáha, aby postavil dom na pevných základoch je obyčajná krátkozrakosť. Zabýva sa na tejto zemi, akoby jeho život nikdy neskončil. Kto neuvažuje o budúcnosti len preto, že ešte neprší, koryto potoka je suché, rieka je ďaleko a hovorí si, akéže starosti, akéže záplavy a povodne, to budem riešiť keď prídu. Takýto človek nie je pripravený predstúpiť pred svojho Stvoriteľa. Na rozdiel od prírodných pohrôm, kedy môže byť dom iba poškodený, v otázkach viery celá stavba stojí alebo padne. Konečný výsledok všetkých skúšok je, že vymeníme pozemský dom za nebeský príbytok – alebo pozemský príbytok nerozumných stavitel'ov zmetie povodeň a čaká ich život ďaleko od Boha – teda v pekle.

V duchovnej oblasti môžeme menovať mnohé paralely, pred ktorými v živote zatvárame oči. Prečo máme usilovať o morálnu čistotu, manželskú vernosť, keď ostatní okolo mňa žijú pohodlne, bez toho, aby strácali čas budovaním pevných základov manželstva? Prečo strácať čas a čakať, keď potrebujem strechu nad hlavou práve teraz? Dom by mal byť pekne a pohodlne zariadený. Prečo si neužívať komfort, ktorý je na dosah? Pôžičky každého druhu sa ponúkajú, je to tak ľahké, užívaj si teraz nie až niekedy v budúcnosti. Duchovne vzaté, mnohí ľudia prichádzajú k Pánovi Ježišovi len preto, že chcú získať výhody, ktoré náboženská viera človeku ponúka. Zažívajú pekné pocity, spievajú chvály, cítia sa v cirkvi ako doma. Našli tam nových priateľov. V ich súkromnom živote by sme základy poslušnosti písmu hľadali márne. Radujú sa zo spasenia, aj keď svoje hriechy nikdy neoľutovali, žijú ďalej tak, ako žije svet. Hovoria si, že život podľa Božieho slova je len pre tých zapálených. Keď potom prídu do života skúšky a sklamania, príde pohroma, duchovná stavba bez základov sa zrúti.

Dôveruješ Bohu? Zachovávaš bázeň pred Hospodinom? Skutočne hľadáš všetky spôsoby ako sa podriaďiť Božiemu vedeniu vo všetkých oblastiach života, nie len v činoch ale aj v myšlienkach? Posudzuješ svoje hriechy vo svetle Božieho slova, alebo podľa toho ako žije svet okolo nás? Ospravedlňuješ svoje neposlušné správanie tým, že si pod Božou milosťou? Ospravedlňuješ sám seba tým, že hovoríš: všetci to robia! Neklameš sám seba? Poslušnosť na úrovni srdca nie je záležitosťou len pre tých najoddanejších. Si verný a oddaný služobník svojho Pána, alebo využívaš svoju vieru len ku svojej potrebe a prospechu?